

ZAKON Br. 03/L-003

**O IZMENAMA I DOPUNAMA PRIVREMENOG ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU KOSOVA BR.
2003/26**

Skupština Republike Kosovo,

Na osnovu člana 65. (1) Ustava Republike Kosovo;

U cilju stvaranja povoljnijih uslova i povećanja efikasnosti rada sudova i tužilaštva Kosova, u skladu sa evropskim i međunarodnim standardima,

Usvaja

**ZAKON O IZMENAMA I DOPUNAMA PRIVREMENOG ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU
KOSOVA BR. 2003/26**

Član 1.

U naslovu Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova i u celom tekstu ovog zakona reči: Privremeni zakon o krivičnom postupku Kosova zamenjuju se rečima Zakon o krivičnom postupku Kosova.

Član 2.

Član 62. ovog zakona dopunjuje se novim stavom koji glasi:

(7) Prava oštećene strane da traži realizaciju pravnoimovinskog zahteva od optuženog lica koji stupa u dogovor za priznavanje krivice sa javnim tužiocem neće se prejudicirati kao rezultat pristanka optuženog da sklopi sporazum.

Član 3.

Član 73. stav (1), dopunjuje se novim stavom koji glasi:

5) U svim slučajevima kada optuženi traži da priznaje krivicu za krivično delo za koje se može kazniti na jednu ili više godina zatvora ili duguročnom zatvorskom kaznom, optuženi mora biti zastupljen od strane branioca.

Član 4.

U članu 212. stav I. tačka 4. Zakona o krivičnom postupku, reči: "sedamdesetidva(72)" zamenjuju se rečima: „četrdesetiosam(48)“.

Član 5.

Član 301. se dopunjuje novim stavom koji glasi:

3) Nakon zahteva od strane javnog tužioca, sud može povući nalog kojim će proglašiti optuženog da bude svedok saradnik u skladu sa članovima 298 - 300 ovog zakona, na osnovu sporazuma o krivici, ukoliko je optuženi izvršio materijalni prekršaj sporazuma.

Član 6.

POGLAVLJU XXXII dodaje se novo podglavlje posle člana 308, koje glasi:

2. Sporazum o priznavanju krivice

Član 308A.

1. U svako vreme pre otvaranja glavnog pretresa javni tužilac i advokat mogu pregovarati o pismenim uslovima odbrane o priznavanju krivice, na osnovu koje optuženi priznaje krivicu u zameni za:

- (i) pristanak javnog tužioca da predloži blažu kaznu pred sudom; ali ne ispod zakonom predviđenog minimuma; ili
- (ii) druge obzire u interesu pravde, kao što je odustajanje od kazne kako je predviđeno članom 303. ovog zakona.

2. Kada optuženo lice želi da sklopi sporazum o priznanju krivice, branilac optuženog lica, ili optuženo lice nije zastupljeno od strane branioca, tražiće od tužioca preliminarni sastanak kako bi započeli pregovori oko sporazuma za priznanje krivice. U svim takvim pregovorima optuzeno lice treba biti zastupljeno od strane branilaca, u skladu sa stavom 1. ovog člana.

3. Posle prijema zahteva za preliminarni sastanak tužilac će obavestiti glavnog tužilaca odgovarajućeg javnog tužilaštva, koji će dati pismo ovlašćenje za održavanje sastanka za raspravu o priznavanju krivice, na kojima će se izjavama optuženika dati ograničeni imunitet, kako što je predvidjeno stavom 7. ovog člana.

Svi sporazumi o priznanju krivice moraju biti u pismenoj formi i odobreni od strane glavnog tužioca odredjene kancelarije javnog tuzilastva pre nego što budu formalno ponuđeni optuženiku.

4. Pismeni sporazum o priznavanju krivice može sadržati odredbu da će javni tužilac u skladu sa članom 299 ovog Zakonika zahtevati od suda davanje naredbe da proglaši optuženo lice "svedokom saradnikom" definisano članom 298 ovog Zakonika. Ukoliko optuženi pruži pomoć javnom tužiocu kao svedok saradnik, javni tužilac će preporučiti суду izricanje blaže kazne koja će reflektirati nivo pružane pomoći, uzimajući u obzir stepen opasnosti krivičnog dela.

5. Optuženi i njegov branilac, trebaju biti prisutni tokom sastanka oko pregovora o priznavanju krivice i moraju se složiti oko uslova pismenog sporazuma o priznavanju krivice pre nego što isti bude predstavljen суду. Javni tužilac će obavestiti oštećenu stranu o sklopljenom sporazumu o priznanju krivice onda kada sporazum dostigne konačnu formu. Kada oštećena strana ima zahtev za pravnu imovinu koja proizlazi iz krivičnog dela za koje se optuženi tereti, sporazum o priznanju krivice mora adresirati zahtev oštećene strane, i javni tužilac tom prilikom mora obavestiti stranku da optuženo lice traži sklapanje sporazuma o priznanju krivice. Oštećenoj stranki mora se dati prilika da se izjasni pred sudom o pravnoj imovini pre nego što sud prihvati sporazum o priznanju krivice.

6. Sud neće učestvovati u pregovorima o priznanju krivice, ali može odrediti razumne vremenske rokove, ne duze od tri (3) meseca, za okončanje pregovora kako bi se sprečilo odugovlaćenje postupka.

7. Javni tužilac ili optuženi mogu odbaciti sporazum o priznanju krivice u svako vreme pre nego što sud prihvati taj sporazum o priznanju krivice, i predsednik sudskog tela zakazace rošište za sudsk raspravu kao što je predvidjeno u Poglavlju XXXIV ovog zakona. Ukoliko javni tužilac i branilac ili optuženi ne postignu sporazum o priznanju krivice ili sud ne prihvati sporazum, izjave optuženog koje je dao za vreme preliminarnog sastanka radi dogovora o sporazumu za priznanje krivice (kao što je predvidjeno u gore

navedenim stavovima (2) i (3) bice neprihvatljive kao dokazi tokom sudskog razmatranja ili nekom drugom postupku.

8. Pisani sporazum o priznanju krivice mora sadržati sve uslove sporazuma, koja treba biti potpisana od strane glavno javnog tužioca odredjene kancelarije, branič i optuženi, i mora biti obavezujući za svaku stranu. Sporazum o priznanju krivice mora da sadrži najmanje:

- (i) tačke optužnice za koje će optuženi priznati krivicu;
- (ii) da li optuženi pristaje da sarađuje;
- (iii) prava kojih se odriče;
- (iv) odgovornost optuženog da nadoknadi štetu oštećenoj strani i zaplenjivanje celokupne materijalne dobiti shodno članovima 489-99 ovog zakona.

8.1. Pisani Sporazum može takođe obuhvatiti i odredbu u kojoj se stranke slažu o granicama kazne koja će biti predložena od strane javnog tužioca ukoliko optuženi bitno sarađuje, dok ukoliko sud izrekne kaznu na štetu jedne strane, ta strana ima pravo da uloži žalbu protiv odluke o kazni.

9. Pisani sporazum treba se predstaviti sudu na ročistu koje je otvoreno za javnost, osim u slučajevima propisanim u stavu (11) ovog člana.

10. Sud može službeno prihvati ili odbiti sporazum o priznanju krivice u skladu sa uslovima iz stava 12 ovog člana. Sporazum o priznanju krivice stupa na snagu nakon što bude evidentirano u zapisnik i službeno bude prihvaćeno od strane suda.

11. Ukoliko okrivljeni prihvata da bude svedok saradnik i kada su njemu/njoj obezbeđene mere propisane Poglavljem XXI ZKPK, nakon zahteva bilo koje od stranaka, sud može da naloži jedno saslušanje za razmatranje sporazuma o priznavanju krivice, koje će biti zatvoreno za javnost i može da naloži da sporazum o pismenom priznavanju krivice bude zaključen.

12. Prilikom razmatranja da li da prihvati sporazum o priznanju krivice sud mora lično da ispita optužnika, njegovog ili njenog braniča i javnog tužioca, i dužan je da utvrdi da li:

- (i) optuženi je shvatio karakter i posledice priznanja krivice;
- (ii) optuženi dobrovoljno zaključuje sporazum o priznanju krivice i da se odlučio na to posle dovoljnih konsultacija sa braniocem, ako optuženi ima braniča, i da optuženi ni na koji način nije bio prinuđen ili prisiljen na sporazum o priznanju krivice;
- (iii) sporazum o priznanju krivice je potkrepljen činjenicama i materijalnim dokazima o konkretnom predmetu koje su sadržane u optužnici, materijalnim dokazima koje je prezentirao tužilac radi dopune optužnice a koje je prihvatio optuženi i svim drugim dokazima, kao što su svedočenja svedoka, koje su prezentirali tužilac ili optuženi; i
- (iv) ne postoji nijedna okolnost po članu 316., stav 1. - 3. ovog zakona.

13. Prilikom razmatranja sporazuma o priznanju krivice, sud mora da zatraži mišljenja tužioca, braniča i oštećene strane. Ukoliko je sporazum okrivljenog lica da sarađuje i priznanje krivice je tajno shodno stavu 11. ovog člana, sud će dozvoliti oštećenoj strani da da izjavu nakon završetka saradnje okrivljenog lica, pre izricanja kazne.

14. Ukoliko sud smatra da su ispunjeni svi preduslovi iz stava (12) ovog člana, sud će onda odbiti sporazum o priznanju krivice i predmet se nastavlja voditi pred sudom kao što je to i predviđeno ovim zakonom.

15. Ukoliko je sud uveren da su ispunjeni svi uslovi previdjeni stavom 12. ovog člana, sud će u tom slučaju prihvati sporazum o priznanju krivice i narediti da se sporazum zavede u sudu. Sud će odrediti datum kada stranke treba da daju svoje izjave u vezi kazne posle čega sud izriče presudu. Međutim, ovaj datum se može odložiti kako bi optuženi mogao da radi kao svedok saradnik.

16. Pošto sud bude vrsio priznavanje krivice i pisani sporazum o priznanju krivice, ali pre izricanja presude, sud može da ne dozvoli optuženom da povuče sporazum o priznanju krivice ili javnom tužiocu da odloži sporazum, osim ako sud utvrdi da se bilo koji uslov iz stava 12. ovog člana ne ispunjava. Strana koja traži da se povuče is sporazuma snosi teret dokazivanja prilikom upućivanja ovog zahteva u sud.

Član 7.

Član 379. se dopunjava novim stavom koji glasi:

2) U slučajevima kada optuženo lice koje je svedok saradnik priznaje krivicu na osnovu dogovora o priznanju krivice, tužilac može preporučiti суду granicu kazne, sudske opomene ili neku od mogućih kazni predvidjeno članom 41. Privremenog krivičnog zakona Kosova.

Član 8.

Ovaj zakon stupa na snagu petnaest (15) dana od dana objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo.

**Zakon Br. 03/ L-003
06. Novembar 2008.**

**Proglašeno dekretom Br. DL- 058 - 2008, dana 27.11.2008, od Predsednika Republike Kosovo,
Dr.Fatmir Sejdiju.**